

Waściński, Jerzy

Chochoły (symfonia elektronowa)

Przegląd Pruszkowski nr 2, 52-54

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHOCHOŁY

(symfonia elektronowa)

Nasza droga zawsze tak krótka
teraz jest nieskończona ...
Szereg martwych latarni
jak pochodnie Nerona
szpalerem smutku
prowadzi

do nikąd ...

Przedemną noc pierwsza,
noc bez twarzy, bez imienia
milcząca, natrętna, nieustępliwa
światło latarni rzuca mi pod nogi
i szuka ...

... drugiego cienia

Biorę od niej kartkę do ręki
z telefonicznej książki gwiazdnej
przy każdym słupie zamawiam
u niewidzialnej eterycznej panienci
- zamiejscową - błyskawiczną - z Drezniem
... i nic ..

... rozmowy nie było
ze strzępów słów zagubionych w zamieci
wyłowilem zdanie:

- Drezno - miasto - które - się zgubiło -
- Drezna - nie ma - na - świecie -

I znów wracam drogą prowadzącą do nikąd
a tam gdzie spotykają się latarnie
jak wąska świetlista smuga
czeka na mnie n o c d r u g a

i wita mnie bochnem smutku jak chlebem i solą ...

Więc krzyczę całą siłą:

- zamawiam m i ę d z y n a r o d o w ą -
a górą w blasku latarni
wiatr

oszałały kompozytor

gwizdże w płataninie drutów
symfonię elektronową ...

I nic ... romowy nie było ...

Na mojej nierzeczywistej drodze
zagubiona w zamieciach
spotkała mnie również n o c t r z e c i a

obiecowała

połączenie

obiecowała

rozmowę

a ja słyszałem tylko
ślizgające się po zmarzłych drutach -

- chichoty elektronowe

I wreszcie ... ONA!

wygwieźdzona

granatowa

n o c c z w a r t a

Sylwestrowa

noc naszego pierwszego, wspaniałego

niezatańczonego

walca brillante

Czy pamiętasz?

Czy pamiętasz jak ruszył świat do tańca

Cały świat - drzewa - kwiaty - motyle

to było tak krótko

trwało jedną chwilę

jedno krótkie lato

niedotulone do serca ...

I wtedy przyszła nagle jak błyskawica
straszna noc

w czarnej opończy ...

noc która miała się nigdy nie skończyć

i którą łatwiej było przeżyć dzięki temu

latu krótkiemu

roztańczonemu

zaczarowanemu ...

A teraz są inne noce
jak umarłe białe zakonnice
stojące na katafalku smutku
i rozdające hostię

wzniosłej
samotności

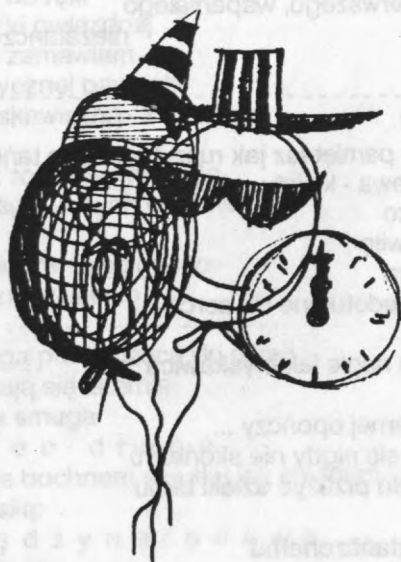
Jak ta dzisiejsza
n o c c z w a r t a

Sylwestrowa
co wlepia we mnie szkliste oczodoły
spod zgrzebnego kaptura!
Nie, ona nie będzie ponura,
nasze znajome chochoły
zatańczą za nas

lunatycznego
białego
mazura ...

Ciechanów 31 grudnia 1965 roku

Rys. Jerzy Blancard